

(Kort bemærkning).

Hans Hansen (Rørby): Det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Arnth Jensen siger, at det er et rent og skært magtspørgsmål at gå til tvungen udskrivning, men det er også derfor, vi vender os derimod. Det var et magtspørgsmål i 1840erne; man var bange for, at man ellers ikke havde magt over ungdommen.

Med hensyn til det ærede medlems tvivl om, at Atlantpagtlandene, for at nævne det rent ud, ville godkende vor plan, vil jeg sige, at Atlantpagten indeholder ikke en stavelse, der kan ændre vor suverænitet. General Eisenhower har gang på gang sagt, at det, det gælder om, er ikke at koncentrere tropperne; de skal spredes og spredes.

Det ærede medlem siger, at det var de 100 000 mand frivillige, som jeg talte om, der væltede demokratiet, da Hitler kom til magten. Nej, ærede medlem, det var Hitler og SA-erne og SS-erne, og det var den kadaverdisciplin, der eksisterede i Tyskland, det var den idé, der var indblæst i befolkningen, at den skulle holde kæft, trit og retning, og ideen om det nationale, som var blæst op til det ganske urimelige, det var alt dette, som væltede demokratiet. Kendsgerningen er, at den million mand, der blev stillet op i den franske Maginotlinie og stod der et helt år, og som havde tvungen værnepligt, blev væltet af en luftbåren styrke på 400 000 mand på en uge. Et stærkere bevis kan man ikke føre for frivillighedens styrke.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Nu forstod jeg på det ærede medlem hr. Carsten Raft, at tanken virkelig er den, at de muligheder, der er, for at en ung mand kan begære udsættelse, skal begrænses, og jeg forstod også, at det er tanken, at skønnet over, hvorvidt den unge mand har grund til at ønske udsættelse, ikke skulle ligge hos ham, men hos de administrerende myndigheder. Er der nogen mening i at lovfæste en bestemmelse som denne? Må det dog ikke være sådan, at det overlades til den enkelte under sit eget personlige ansvar at skønne over, om han har brug for en sådan udsættelse eller ej? Jeg vil finde, at man gjorde klogere i at gå den modsatte vej, nemlig at gøre muligheden for at få udsættelse større, end den

er i dag. Det vil være en sundere og rigtigere tanke. Det ville også folkepsykologisk og som opdragende moment overfor befolkningen have betydelig større værdi.

(Kort bemærkning).

Arnth Jensen: Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) nævnte, at Atlantpagten ikke indeholdt noget om, at der skal være frivillighed eller lige og almindelig værnepligt. Såvidt jeg ved, indeholder Atlantpagten den bestemmelse, at vi efter evne også skal møde med et vist mandskab, og det er i den forbindelse, jeg spørger det ærede medlem, om han tror, at vore partnere vil føle sig tilfreds med et grundlag som det, han kører frem med. Jeg spurgte i sin tid formanden for det ærede medlems parti, det ærede medlem hr. Viggo Starcke derom, og da svarede han, at det vidste han ikke i øjeblikket, men han var villig til at spørge general Eisenhower om det. Jeg ved ikke, om han har spurgt om det, og om han kan give os besked om, hvad svaret var.

Jeg tror, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke stod mere med begge ben på jorden, end det ærede medlem gør i dag.

Det ærede medlem sagde, at værnepligten i dag bygger på magttanken, ligesom tilfældet var med godsejerne, der ønskede at bevare deres magt. Nej, her er tale om ret og pligt for dansk ungdom, og ret og pligt er nu engang det, der er demokratiets grundlag, og derfor tror jeg, at den ungdom, som i fredstid bliver indkaldt til at tage et sådant kursus, forstår både nødvendigheden og nytten deraf.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Victor Gram: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Med skrivelser af dags dato oversender landstingets formand: